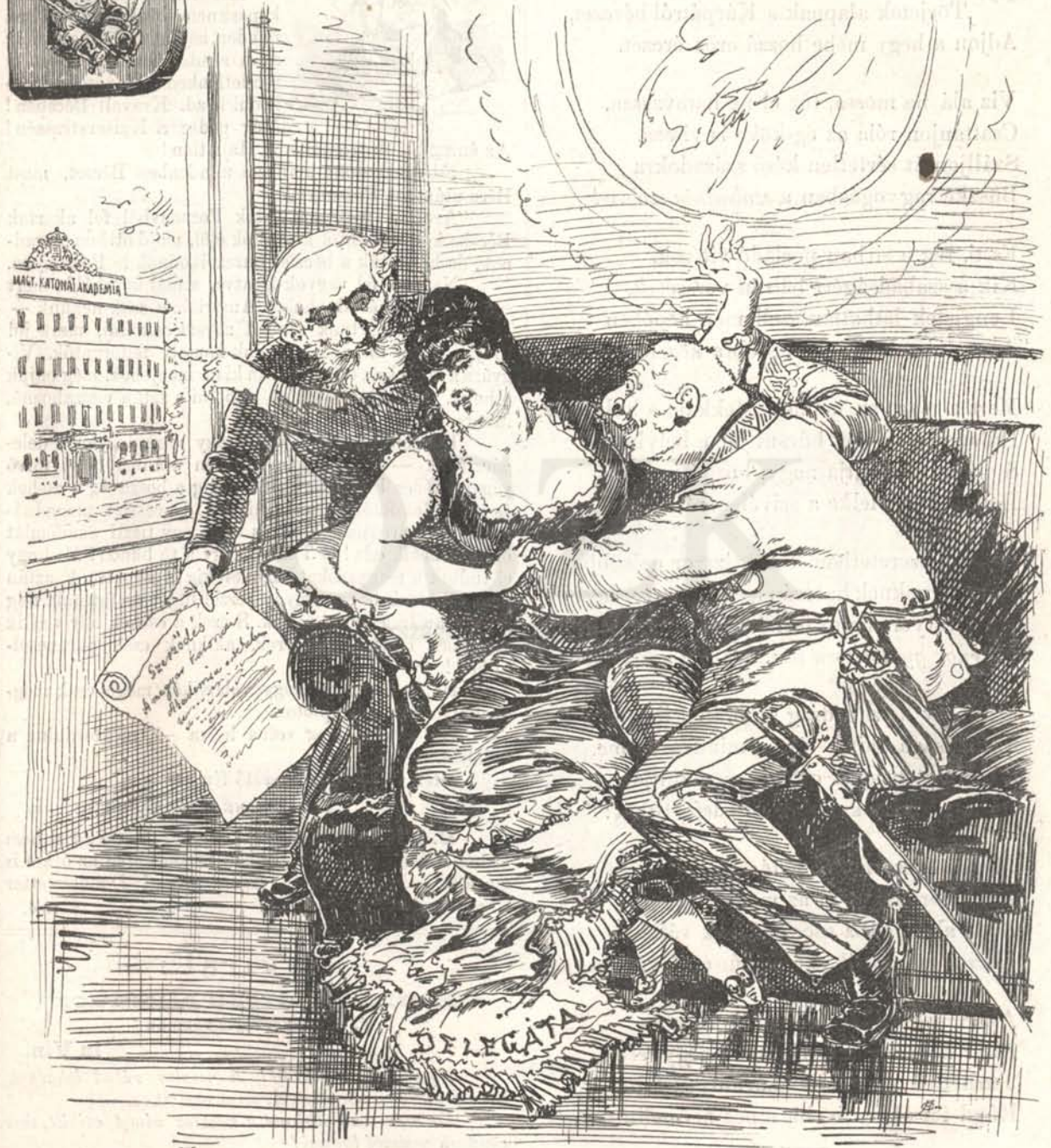

BORSSZEM JANKÓ

A PRAKTIKUS PAPA.

General Donnerschwert. Ne tagadj meg semmit, — légy az enyém egészen!
T—a papa (súgva.) Ne addig lányom, míg a vén bünös alá nem írja ezt a szerződést.

A szabadság szobra.

LLITSATOK szobrot, tartósat, szilárdat,
Mely fölött az idők dühe átaljárhat.

TörjeteK alapnak a Kárpátról bérczet,
Adjon a hegy méhe hozzá erős érczet.

Viz alá ne mossa, tűz el ne hamvassza,
Csattanjon róla az ég-köve is vissza.
Szálljon át sértetlen késő századokra
Büszke ragyogásban a szabadság szobra!

És ti, rég a sirban porladó vitézek,
Kik a szabadságért bátran vérezétek,
LengjeteK láthatlan szellemek képében
A szent szabadságnak szobra közelében.

Mert a magyar népnek Mekkája e hely lesz,
Háladatos szívvel búcsut jár e helyhez;
S a mig elsohajtja nagy, buzgó imáját,
Lelketeknek lelke a szívébe száll át.

S a honszeretben lesz százszor erősebb,
Szent ügyeknek harcán leend százszor hősebb,
Hú királyért halmi leend százszor készebb,
Zsarnok gyűlöletben lesz százszor merészebb.

S a mely a szabadság szobránál ihlette,
Szabadsága pajzsa léssen minden eszme.
S az ihletett apák otthon megtanítják
Az uj nemzedéknek a szabadság titkát:

»Utáld a zsarnokot határtalan módon,
Akár koronázva ül az magas trónon,
Akár aljas, kába csöcseléknek vállán
UteZai gaminból »néptribún«-ná válván.

Akár zsoldos-hadban van is az ereje,
Akár a hazug toll becstelen fegyvere
Türhetlen a zsarnok akármilyen fajta,
Rúgd föl akkor is, ha nincs hermelin rajta!

Dr. Johann Kaiserschmarn

levele a feleségéhez.

Budapest, nov. 8.

Kedves Poldikám!

Mit kell olvasnom? Ha kopasz nem volnék, égnek állna minden hajam szála, hogy már az a rendes, csendes Bécs is rendetlenkedni és csendetlenkedni kezd. Kravall Bécsben! Még pedig a Kaiserstrassén!

Az én szülőkvárosomban! Hallatlan!

Eddig Pozsony utánozta mindenben Bécset, most Bécs utánozza Pozsonyt.

Azok a gyárosok, akik Pozsonyból fel akartak Bécsbe költözködni a kravallok elől, majd otthon maradnak, de helyettük a bécsiek hurczolkodnak le Pozsonyba.

Nagyon fel vagyok izgatva, annál is inkább, mert socialisták csinálták, holott Austriában csak nekünk — az alkotmánypártnak szabad zavart csinálni, mert jól tudják, hogy mi nem vagyunk komoly felforgatók. Vigyázz a lányokra, esti órákban ki ne menjenek, még bajuk eshetik. Valaki el találná rabolni s aztán visszahozná. Ments isten!

Egyébiránt alig várom, hogy vége legyen a delegációnak — aminek oka részben utánnad való forró vágyam, édes Poldim, részint pedig a boszuság a csehek és lengyelek fölött! Ezek minden concessiót megadnának a magyaroknak. Most is épen egy tisztí akadémiát dobnak nekik oda! Ó Taaffe, nagy a te bünöd! Mi hogy el tudtuk a magyarokat huzni évekig! Igérgettünk, aztán nem váltottuk be; mosolygó kézzel fület mutattunk, míg a pulykaméreg kitört rajtok. S ezek a csehek úgy viselik magukat, mint a pinczerek, akiknek csak parancsolni kell!

No de remélem, hogy valamikép mégis csak megakadályozzuk a complótot.

Ha Herbst meg volna halva — megfordulna a sirjában.

Isten veled! Ölel szerető férjed

DR. JOHANN KAISERSCHMARN s. k.

U. i. Kranawetter ist ge-stourzt! Jessas! Ezt nem hittem volna. Ez már a höchsti valami. Még az óram is megállt ijedtében. A dr. Kranawetter! Donnerwetter Chronometer!

A tied.

Távirat

Herrn Andreas Nixnucz

k. k. zikkerhajez-vakmán

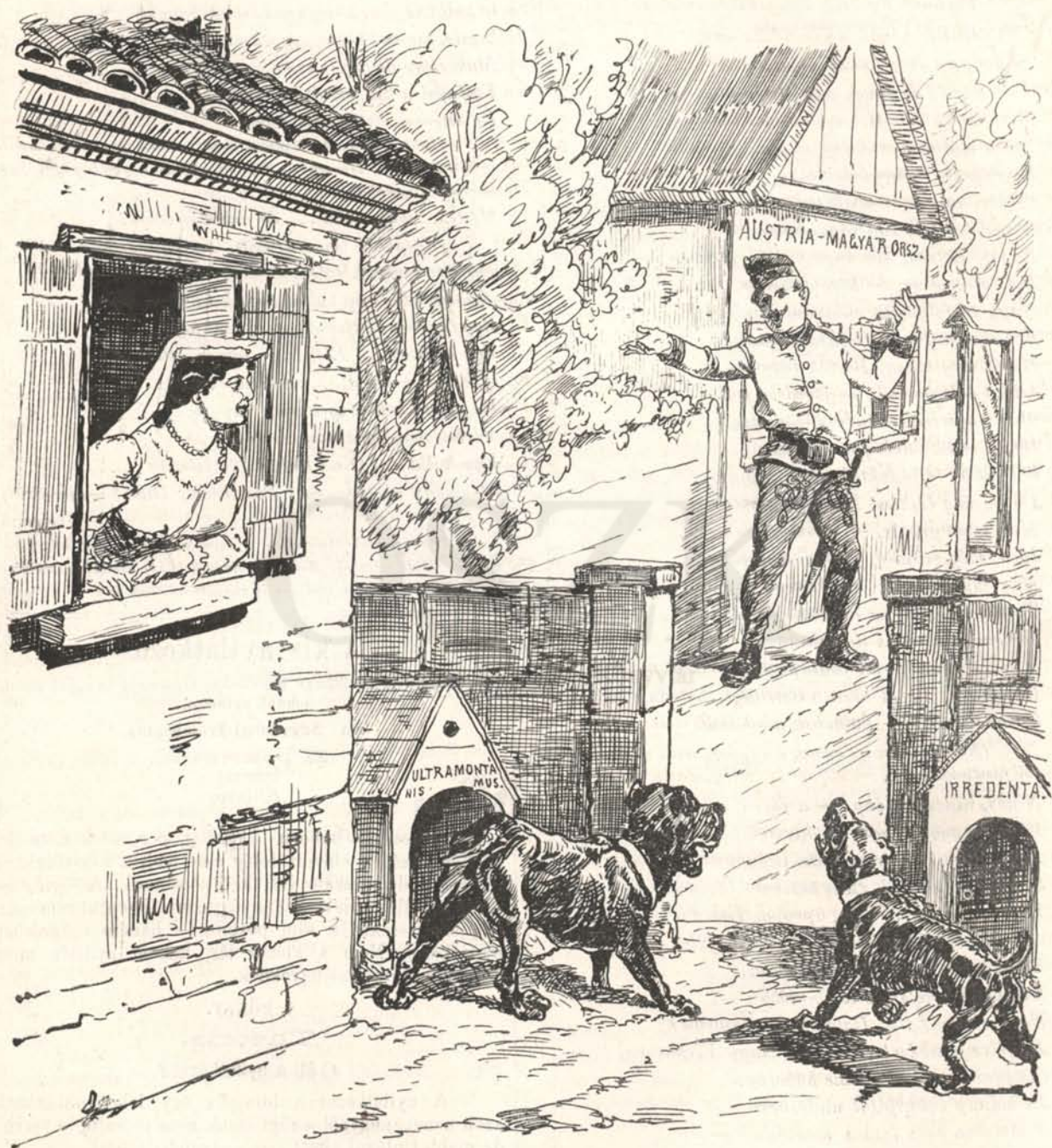
in Vin.

Köszönöm kamarád! A miolta rúlad beszének, három annyi a böcsületem, mint azelőtt.

De azért csak üsd azt a komisz nimet czibilt, mer röndnek muszaj lönyyi!

Mihaszna András.

ELMARADT LÁTOGATÁS.

Elmennék én ti hozzátok egy este,
Ha két kutya a kapuban nem lenne.

Monolog.

— A »Vérhasovay« című tragédiából. —

Vérhasovay (csüggedten gunnyaszt szerkesztőségi íróasztalánál, egy tollat s egy virginia-csuklót rágea.)

NOVEMBER hónap nyolczadika van.
Közleg az évnek vége. Istenem,
Minő derék év! Mennyi csúnya botrány —
Az én malmomra mind megannyi víz.
Korrupció, leány-lesaktolás,
Semita hajsza, bűnpalástolás,
Becsületsértés, vad rágalmazás,
Kagal, Eötvös, Horánszky, Nagy Sanyi,
Bot és revolver, — hősiés szerep,
Nagy vérfolyás az enlapom hasábin,
Kenedi-Kaufmann nyilatkozgatás,
Horánszky szava, Bartók fegyvere;
Dicső dolog mind, — jövedelmező.
Mily »ájnczelferkauf« s előfizetés!
Házat vevék belőle fönn Budán.
S Didóim is jóllaktak néha napján.
De én még éhezem. Nem testi éhség,
Mely most gyötör, — botrányra éhezem.
Igen, még mindig, jobban mint előbb.
Más ennyi undok, rút kravall után
Torkig vagyon, — a habzsolás alatt
Nekem csak nő az appetitusom.
S nincs semmi, ami csillapítaná
Éhségemet. (Kitörő hévvel.) Botrányt, botrányt nekem!
Skandalumot! — különben meghalok.

(Néhány percnyi szünet, mely alatt ismét visszaesik csüggedt fásultságába.)

Nincs, nincs remény, — a forrás, mely idáig
Böven bugyogva adta — kimerült.
Az emberek immár pihenni vágnak
S nem marakodni. (Mély bánattal!) Szép napom lejár! . . .
Lejár . . . lejár . . . ah, àpropos Leár!
(Megrémülve.) Leár király: sorsodtól félek én.
Elhagynak, mint téged leányaid,
Kipróbált héveim, s előbb-utóbb
Hová visz ez? . . . Halálba? . . . örületbe?
De félre rémkép! (Keserűen.) Nagy Vérhasovay
Csüggedten ül, bár lelke háborog,
És holnap enlapjától undorodva,
A melyben nem leszen szenzáció —
Magányba búj és nagy revolverével
Domborodó empotrohába lö.

(Zokog. Majd letörli könnyeit, órájára néz s egy reménysugár villan át arcán.)

Öt perc hiányzik még az éj felétől . . .

Talán, talán még akad valami.

(Esengve.) Botrányok istene, én istenem!

Ó halld imám, könyörgök, el ne hagyd!

Segíts, segíts! Csak egy kicsit segíts!

Mákszemnyit adj! Az én gondom leszen

Fölfujni a kis bolhát elefánttá,

Én istenem, botrányok istene!

(Szünet. Ismét csüggedni kezd, midőn egyszerre megszólal az ajtó fölött lévő csengetyű. Fölrriad s kétség és remény közt körülvergődik a szobában.)

Most . . . vagy soha . . . én extra istenem!

(Belép egy távirat-kihordó, átad egy táviratot, melyet V. lázas gyorsasággal bont fel s örömmittasan olvas át. Ordítva.)

»Csongrádon egy hullát fogtak ki.« — Éljen!

Egy fejellen holttestet . . . ah, mi kék!

Egy holttest . . . Élek! . . . bűnpalástolás . . .

Ó, drága holttest . . . Lábadd csókolom!

Ragyogni látom újra szép napom, . . .

Vérhasovay újra nagy leszen . . .

Egy hullá! . . . Ó mi kedves . . . istenem! . . .

(Gyönyörtől elhaló hangon.) Pocz heverka Didó! — jer örüld velem.

(Az örömtől kimerülten a berohanó Didó első lábai közé rogyik. Didó viszont. Tableau. Ezúttal a hős diadalmaskodik, de az ötödik fölvonásban utóljára is szánalmas véget ér.)

„A kis nyilatkozó.“

Nélkülözhetlen kézikönyv képviselők, hirlapírók és egyéb gentlemanek számára.

Irta: Nagydobai Trombeatus.

II pöketben.

Előszó.

EMCSAK a háboru, a párbaj, pör — de a tettelesség is elavult dolog már, melyet a civilizáció modern eszközeivel kell pótolnunk. A nyilatkozat a becsület univerzális gyógyszere. Ezentul sem párbaj, sem verekedés, sem pörölés — hanem egyszerűen nyilatkozol. Nem a küzdő tér, hanem nyiltér most porondja a lovagias ügyeknek.

I. PÖKET.

Theoria.

a) Mi a nyilatkozat?

A nyilatkozat a lovagias ügy lebonyolításának azon neme, melynél a régi sértés nem mosatik le vérrrel, de újabb tintával ejtett sertéssel ellejejtetik.

b) Ki és mikor nyilatkozhatik?

Nyilatkozhatik bárki:

1. ha megsértették,

2. ha ő sértett,
3. ha megverték,
4. ha ő vert meg mást,
5. ha párbajképes,
6. ha párbajképtelen,
7. ha secundáns,
8. ha semmi köze a fennforgó ügghöz; s e felsorolt eseteken kívül, ha éppen neki úgy tetszik.

c) **Mi kell egy nyilatkozathoz?**

Legalább is két egymást piszkoló ember. Ha több van, annál jobb. Ész nem köll.

d) **Kihez köll a nyilatkozás előtt fohászodni?**

A pletykálkodás, rüpökség és gorombáskodás védszentjeihez, szt. Cofaciához, szt. Pocrotiushoz, szent Gorombátiushoz s mindenek fölött szt. Verhovátiushoz, ki mind a három szentnek az erényeivel ékeskedik.

e) **Segédkönyvül mi használandó?**

A »Függetlenség« bármelyik száma. Egy egész évfolyam egyszerre nem ajánlható, miután ez e téren is vad tulásokra vezethet.

f) **Mik a nyilatkozat hatásai?**

A nyilatkozat hatása sokféle. Legegészségesebb mindenesetre az, hogy a tisztességes embereket, kik ily téren a tisztességtelenekkel meg nem mérkőzhetnek, a »lovagias ügyek«-től lassanként teljesen elriasztja. Kihat ezen kívül az élet legkülönbözőbb körülményeire is. A régi káromlási forma mint avultas félretétetik. Így például e kiszolgált mondás: »üssön beléd az istennyila!« így változik át: »üssön beléd az isten nyilatkozat!« Valamint a kócos emberek nem »nyiratkoznak« többé, hanem csak »nyilatkoznak« s az elítélt bűnösöket nem fog játközzé »bezáratni«, de »kinyilatkoztatni.«

g) **Hogy lehet a nyilatkozást legrövidebb idő alatt megtanulni?**

Praxisból. Össze köll veszni Revolverhovayval. Mivel pedig az a revolveren kívül más fegyverrel mint nyilatkozattal nem támad, kénytelen vagy hasonló fegyverrel védekezni.

h) **Van-e ez esetben remény a győzelemre?**

Nincs. Mert ő végül vérfertőzőnek és zsidónak »nyilatkoztat« ki s ezt tullicizálni nem lehetvén, le vagy főzve és győzve.

i) **Van-e udvarias nyilatkozat?**

Van. A melyikben csak annyi mondatik rólad, hogy gazember vagy, azt még bátran kiteheded az ablakodba.

h) **Nyilatkozati grammatika.**

Egyes.

(Magsértesz)	1. személy	Én nyilatkozom.
(Erre viszont)	2. » »	Te nyilatkozol.
(Egy tanu)	3. » »	Ő nyilatkozik.

Többes.

1. Mi nyilatkozunk, (t. i. hogy ő hazudik, te hazudsz, én hazudok.)
2. Ti nyilatkoztok, (t. i. te és nyilatkozó segédeid.)
3. Ők nyilatkoznak, (t. i. mind a négy nyilatkozó segéd, hogy az ügy lovagias nyilatkozati uton befejeztetett.)

II. PÖKET.

Praktikus példák.

I.

Mérsékelt nyilatkozat.

Azon hírekkel szemben, melyeket Kovács János ur felőlem terjeszt és melyek szerint én már váltókat windischeltem volna, ezennel kijelentem, hogy Kovács János ur — akit különben tisztetek és becsülök — szentelen módon hazudozó gazember.

Békési Benignus.

II.

Elmés nyilatkozat.

Tudomásomra jutott, hogy Vadludányi Gagamemnon ur nyilvános helyen oly hangon nyilatkozott felőlem, melyet parlamentárisnak még a zágrábi országgyűlésben sem ismernének el. Ha Vadludányi Gagamemnon ur nem kívánja szavainak csattanós viszhangját saját arczáról hallani, igen jól teszi, ha bölcs hallgatással cseréli föl ostoba fecsegését.

Zajándi Lármin.

III.

Heves nyilatkozat.

Azt a nyomorult gazembert, a ki engem a tegnapi svábhgyi majálison megbartókfegyverezett, egész tisztelettel fölkérem, tudassa velem nevét és czimét, hogy legyen kihez czimeznem jövő nyilatkozatomat.

ifj. Fa János.

IV.

Magvas nyilatkozat.

Valami Henczeghy Jóska nevezetű egyéniség jónak látta tegnap arczomon kéretlenül hátrahagyni őt ujjának szinezett fotográfiáját. Kijelentem, hogy ezen urat minden miveltséget nélkülöző embernek tartom és a legközelebbi alkalommal úgy elbartóklajosozom, hogy holtig arról nyilatkozik.

Vad Marczel.

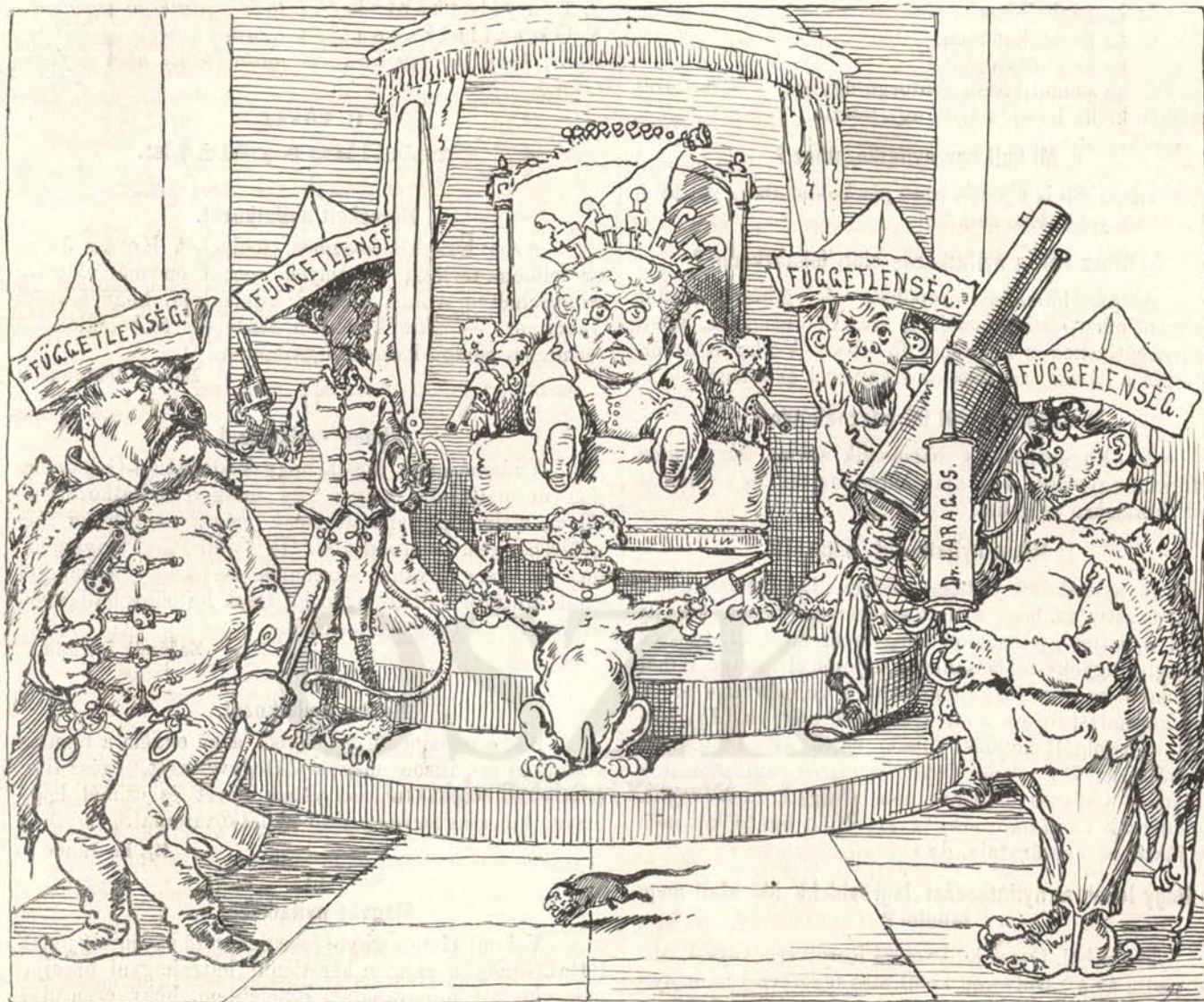
V.

Befejező nyilatkozat.

A köztem és Hasafáy Dezső ur között két hét óta fennforgó és eddig már tízenkét nyilatkozatban tárgyalt becsületbeli ügyben ezennel Hasafáy Dezső urat még egyszer nyomorult hitvány gazembernek, jellemtelen kapcza-betyárnak, pernahajdernek, lókötnök nyilvánítottam és ezzel — nem lévén a »Függetlenség« szerkesztője — végére jártam a magyar káromkodások lajstromának és becsületbeli ügyünket lovagiasan elintézetnek nyilvánítottam.

Keveházy Bendegöz.

I. VÉRHASOVAY GYULA.

Nagy-Botránia csárja az ő hű gárdája körében.

SPORT.

— Udvari parforce róka-vadászatok. —

(Az »Nemzet« saját külön Reiter Jakabjától.)

KISSÉ zimankós idő kedvezett a mai udvari vadászatnak. Mindazonáltal diszes társaság adott találkát a Paschal-malomnál. Ott láttuk többek közt ő felségeiket

is. A felzavart róka éles run-kiáltások közt egy cserjés felé vette útját, a honnan kiugrattatva kemény hallaliban a Czinkotai Itezőnek tartott. A ravasz állat nyomában száguldó számos vörös frakk és egyéb öltöny, festői látványt nyújtott. Gyönyörű water-proof fejlődött ki a második pace-ban. Öt óra tájban a közmondásos ravasz-ságu bundás az ő kill-jével eltűnt s a fényes társaság remek Thurmrennen-ben a rákosi fűzesnek tartott. Itt a vig kürtök god save-ja közt eloszlott a szép társaság, hogy jövőre ismét össz-jöjjön.

KORUNK GYERMEKEI.

— Botlány! Ma szemmi botlány nincz az ujszadban!

Tanító. Laczika, téged Pistike nekem bemondott. Mit szólsz vádjaihoz?

Laczika. Azt, hogy ő Hojánszty bácsi szavaival élve a tisztesszéd minden föltételét nélülőzi ész én ő ellene a Bal-tót bácsi fegyvelét fodom használni.

Miczike. Mondja czat Eleméjte, hány pálbaja volt mál madánat?

Elemérke (szégyeukezve) Czat egy.

Nyilatkozat. Mi alólirottak megjelentünk Gyuricza barátunk nevében a tanító urnál, hogy tőle lovagias elégtélt kérjünk azon tettleges bántalmazásért, mellyel megbizónk ellenében a magyar olvasási óra alatt élt. Tanító ur a lovagias elégtélt durva modorban megtagadta, a miért is mi őt magunk és megbizónk nevében gyávának nyilvánítjuk.

Mukicza s. k.
Misike s. k.

Vérhasovay és a német színház.

Tavaly.

Le a német színházzal!
Nem kell német színház!
Hazaáruló, aki német színházba jár!
Föl kell gyújtani azt a bódét!
De a városi tanács elég gyáva, himpellér, hitvány,
hogy mégis meghagyja.

Hazafiságának felforrt epéjébe bánatkönnyek krodilusát sirja a honfibu gyászmagyarba öltözött nem-tője.

Árpád apánk nem támadsz fel a sirból, hogy halasz német szót Gyapju-utczádon?

Hunyady János, mikor sujtod le mennyköveid legjobbikával azt a czudar lebujt, melynek ringy-rongy játérendjétől elfordul és élvezetétől felfordul a múzsa!

Átok arra, ki még Budapesten valaha német színházba jár.

(»Függetlenség« 1881.)

Az idén.

Raabe Hedwig asszony vendégszerepel a német színházban és mi nem állhatjuk meg, hogy ne irjunk róla. A többi magyar lap — agyonhallgatja következetesen a német színházat.

Csak mi irunk róla kritikát.

Csak mi csinálunk neki reklámot, mint lapunk hű olvasói meggyőződhetnek a nov. 8 ki számból.

S bár máskülönbén az »Egyetértés« az én szememben egy hitvány sakterlap, de abban a tekintetben dicséretet érdemel, hogy velünk együtt ő is szereti a német muzsát.

Éljen Raabe Hedwig!

Éljen a német múzsa Budapesten!

Éljen Lesser Szaniszló!

Viruljon a Gyapju-utca!

Oda kell járni, ha művészetet akarunk látni.

(»Függetlenség« 1882.)

Tönődések.

Seiffensteiner Solomontól.

— Edig kértünk kotonai akadémia a k o d é m i k o s a n és nem kaptonk. Kérjünk mast k o t o n á s a n, tolán okor ide odják.

— Forcsa. Bécsbe is van naczerő reboloczion! Ógy látszik, hojd b é c s i puleczáj is csak okor éri volomüt, mikar B o d a p e s t e n van skandál.

— Antiszemitok, szocialistok, anarchisztok, csopa merő a n t i g a z d a g o k.

— Tönödöm azon rajta, hoid nem tübet érne-i, hoidha ezek az orak mind ogyanaval az erüvel, amivel viselik háborot g a z d a g s á g e l e n, harcználának s z e g é n y s é g e l e n ?

— Kölömös világlehet antiszemitok között! A holla is elvesztette o fejüt, a Verhovay oraság is elvesztette o fejüt. Forcsa, nadjon furcsa!

A színház kapuja előtt.

(Csillag Terézhez.)

Büszkék rád a csillagok is,

Hogy nevéket viseled; —

Avagy talán ők viselik

Lányka, a te nevedet?

»Csillag« vagy te — így is úgy is; —

De nagy kár: hogy fényedet

Csodálni egy idő óta

Bizony csak — drágán lehet.

Zopter Filo.

KATHEDRAI BÖLCSESSEGEK

— Most következik a szerelem. Mi a szerelem? A szerelem sötét verem; belé estem, benne vagyok, soha ki nem szabadulok. Szerelmes az urfi? Na jó! Nem adok neki enni három napig, csak heringet; nem adok neki inni semmit; bevarrom egy zsákba, kiakasztom a napra; ott hagyom lógni estig, levezem, kérdezem tőle: szerelmes vagy? Mit fog mondani az ipse? »Nem vagyok én szerelmes, de szomjas!« Ez a szerelem. Tanulják meg. Aki nem fogja tudni, olyan terttiát kap, hogy egy hatökrös gazda sem huzza ki!

— A »bölcészeti lélektan«-ban a lelki betegségekre térünk át. Van itten t. i. még egy lelki betegség, a tételődés. Ebbe halt bele a híres német tudós Gr ü b e l e i, csakhogy nem lehet tudni mikor.

— A finneket már születésüknkor arról lehet megkülönböztetni a többi népfajoktól, hogy nincs szakaluk.

— Homérosz a monda szerint 7 városban született. Mondják, hogy eposzait vakon írta s vakságából magyaráztatjuk ugyancsak azt a körülményt is, hogy a tengert feketének látja.

— A nápolyi kutyabarlang mérges gőzökkel van teli. Mondják ugyan, hogy csak 2—3 lánnyira a föld színe fölött; de mivel kutya, szamar s más efféle állat meghal tőle, én részemről nem merném megkísérteni e bemenést.

— A tanulóknak figyelnie kell az előadásra, akár jelen van, akár nincs! Mars!!!

— Sok ember százszorta bolgogabb életet élt volna, ha nem is születik vala.

— Dante az ő költői művében a poklot oly híven rajzolja, a milyen az valósággal.

„Delegatus és közös miniszter”

Kézikönyv kérdésekben és feleletekben.

ELŐSZÓ.

Hiányt pótolunk.

Többet: házagot töltünk ki.

Régóta mutatkozik oly könyv szüksége, melyből indiszkrét, fürkésző, kémkedő természetű delegatusok megtanulhatják, hogy milyen óvatosok, ártatlanok és tesebántásnébántlak-félék legyenek azon kérdések, melyeket a miniszterekhez intézniök kell; s viszont ez utóbbiakat arra tanítsa a könyv, hogy milyen módon kell a kabineti titkok és diplomáciai rejtélyek legkisebb fölbentése nélkül okos és kielégítő válaszokat adni.

1. FEJEZET.

Előleges tudnivalók.

Jóraloval delegatus bölcsen cselekszik, ha a delegáció tartamára elreked; amennyiben pedig ez nem lehetséges, legalább egyszer a »Porticiii néma« előadására. De a miniszter semmi áron ne menjen delegációs ülésbe anélkül, hogy állig be ne gombolkozzék s otthon egy kupicza Léthe-vizet ne igyék — titkainak ideiglenes feledése céljából.

2-ik FEJEZET.

Indiszkrét kérdések.

Delegátus. Hogy szolgál Excellentiád egészsége?

Miniszter. So — so.

Delegátus. Becses válaszát tudomásul veszem és szives készségeért jegyzőkönyvi köszönetet mondatok.

*

Delegátus. Milyenek jelenleg a diplomáciai viszonyok Birma és a Kanári szigetek közt?

Miniszter. Tökéletesen kielégítő s örömmel konstatálom azon szerencsés tény, hogy Birma hatalmas birodalma kiváló előszeretettel ápolja a Kanári szigetekhez való jó viszonyokat.

*

Delegátus. Nem tudom, vajjon nem megyek-e túl a megengedhetőség korlátain és nem fogok-e túlságosan kíváncsinak föltűnni, ha a Nagyméltóságodhoz azon kérdést intézem, vajjon nem fenyegeti-e Európa békéjét egy Pattagónia és Timbuktu közt kitörendő háború?

Miniszter. Nagyon köszönöm a t. felszólaló urnak becses kérdését, mert alkalmat nyújt bizonyos nyugtalanságokat eloszlatni, melyek Európa békeszerető köreit egy idő óta elfoglalják. Mindenekelőtt legyen szabad egy nagyfontosságú tévedést helyreigazítanom. (Halljuk! Halljuk!) Sohasem is volt, nem is lehetett szó egy Patagonia és Timbuktu között kitörendő háborúról, hanem igenis, komolyan szellőztetett egy háború lehetősége Aukland és Maharabamba közt. (Sensatio.) E fekete pont azonban letűnt a láthatárról és mint a legutolsó meteorológiai kimutatásból látom: a legközelebbi napokra kellemes, derült idő várható.

3. FEJEZET.

Indiszkrét kérdések.

Delegátus. Mit csinál Oroszország? Igaz-e, hogy hadi készüléseket folytat és várakat épített?

Miniszter. (ilyenkor a leghelyesebben teszi, ha bajszát pedri, ennek hiányában pedig a következőt jelenti ki:) Nagy és fontos érdekek veszélyeztetése nélkül ma nem válaszolhatok a főnebbi kérdésre. Engedje meg a t. delegatus ur, hogy a válasz-adás idejét a körülményekhez képest én határozhassam meg egy még csak azután kitűzendő határidőhöz egy évre.

*

Delegatus. Való-e, hogy Szerbiában Risztics megint mozogni kezd?

Miniszter. E kérdést tanulmányozni fogom, mivel a t. delegatus ur interpellációja teljesen készületlen talál.

*

Delegátus. Bizhatunk Németországban?

Miniszter. E kérdést tanulmányozni fogom.

*

Delegátus. Jó barátunk-e Törökország és számíthatunk-e rá a veszély órájában?

Miniszter. E kérdést tanulmányozni fogom.

*

Delegátus. Mikor ütünk Bulgária körmére, hogy a vasuti csatlakozással egy kicsikét siessen?

Miniszter. Megadom a kellő felvilágosítást, mihe.lyest ezt a kérdést is tanulmányozandani fogandottam.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Mégis csak bolondul van csinálva az a kalandárium. Akkorra teszi halottak napját, mikor mi éledünk: hónap elejire! Ne is várjanak hát tőlünk olyan gyász-ándungot, mint ha 31-ikére rakták volna az ünnepeket.

— Különös dolog az a »snasz.« A jogoncnál hónap közepe táján üti fel a fejit; az orvonnőnél a hónap első hetiben mutatkozik; a filozopternél havonkint 30 esetleg 31 napossá

jegezcedik.

— Egy emberfaragó medikus Bécsben kihívta a professzorját. Az az ember korszakot alkothat. Különben ha az nálunk is divattá válik, akkor ugyancsak nyakra-főre tanuljon löni meg vivni a kis Pulszky!

— A »magyar jogász ifjuságot« egylet-bőrbe akarják bujtatni. Nem alakítanak inkább holmi segélyző egyletet »v é g z e t t e k« számára?

— Az jutott eszembe, hogy a magyar katonai főtanintézet gyalogsági osztálya lesz majd a *bakadémia*. Megírom Sláger Bandinak Szerajöbe, legyen jó napja.

Apró hírek.

⊙ **A Náje Fráje** azt ujságolja, hogy a szélsőbal kizárja Verhovayt. »Sebaj!« mondja daliás Gyula »csak be ne zárjanak!«

⊠ **A bécsi policzaj** czizmadiát fogott. Ugy hirlik vagy 80-at.

⊙ **A bécsi suszterek** tumultálnak. Hatorozott *pech*-jük van. (Börzeviczy hol vagy!?)

+ **Nem csoda**, hogy a »fegyveres erőszak« olyan egyöntetűen járt el Bécsben a kravalloknál. A k. k. uhlánárek megértették a polgármesteri Uhl-ánereket.

△ **A fegyver-adó kiterjesztéséről** van szó az ország-házban. »Bartók fegyere« még mindig nem adózik. Pedig vagy 7 millió van használatban a hazában, s legalább 1.000.000 működésben. Megvan az adólakat, találjon hozzá a pénzügyminiszter ur adókulcsot.

Ω **Eszterházi Verhovay Gyula** a kaszinóra hivatkozik becsületbeli ügyben. A hirneves demagógnak, úgy látszik, gyenge az emlékező tehetsége. Volt idő, mikor még nem vallotta olyan nyíltan magáéinak a »frakkos banda« fölfogását becsületbeli ügyekben.

— A „Függetlenség“-ből. —
(Szó szerint.)

... De amint nem tűrjük meg a sajtószabadság megtámadását a kormány által, viszont nem tűrhetjük, hogy ezt a féltett, árpolt szabadságot maga a sajtó veszélyeztesse azval, hogy aldválóan visszaél vele. A sajtó szabadságával való visszaélés szintén megtámadása a sajtószabadságnak...

(Ezek után joggal várhatjuk, hogy Kapitány Jóska tanulmányt írjon a tulajdon szentségéről, — hogy Sztarcsevics erélyesen kárhóztassa a horvátok magyarelleses törekvéseit, — hogy Lovagonkay Antal lelkesült vezércikkben követelje, a kötelező polgári házasság behozatalát és hogy Rothschild a kommunisták élére álljon a vészes kapitalizmus leküzdésére.)

— Üzleti levél. —

Tisztelt W—ur

igen szépén kirem Mokátd hojj ha nekém kedvem volná radnara jüne, Tüdoszison meg kopnég én ott egy jóféle hás hol birneg éj korszma esz vejj kátt lányog tortonj Irján nekem minja minden uszágotd te mindenrül ész mindentül hojj tujok meg min-

dendt meg szolgálom en óst mogának ijizsz ulj isz de ost isz kopnek en ott Engedmin eg üsed színálni kopnék irjan hol es mikor meg várna tistelem mogátd es várjok feletd de minja, a szumsedtd. J. Zabo mester Molom ützá, nevemre Tisteld W. uhr oson és tisteld esz Szolkoja os Ilka küldetd mógánog Lewelet Fehérwáruul esz meg nem kopotd feleletd. I. Z.

— Hermafroditizmus? —

(„Nógrádmegyei Hivat. Értesítő“ szept. 26.)

Főispán ur ő méltósága Fölkel Károly végzett jogász megyei tiszt. aljegyzővé kinevezni és Veres Ernő árvaszéki jegyző lebetegedése tartamára az árvaszéki jegyzői teendők teljesítésével megbizni méltóztatott.

B.-Gyarmat, 1882. szept. 19.

M. Károly,
alispán.

— Sirversek. —

(A gyöngyösi temetőből.)

Egy siket ember sirján.

Azt mondjátok, hogy feltámad, pedig dehogytámad!
Ő nékie az arkangyal hőtting trombitálhat!

Egy fuvaros sirján.

Nem társalogtam én soha rossz erkölcsessel,
Nem is viaskodtam viadalmi bölcsessel,
Hanem találkoztam egy gonosz erkölcsessel,
Aki agyonütött egy förtelmes löcsessel.

— Fővárosi magyarság. —

Leg finomabb magyar Salon Tarok Kartya Legujabb eredeti kiadás.

Első magyar részvény kartya gyar tarsulat Pesten.

(Mért, hogy ezzel a rossz magyarságu kártyával olyan jól tudnak játszani a magyarok?)

— Levélczím. —

T. Lugozón Zukojonni Sust Er Mester Kraso Medeze Sirges Meeden Nevarjon Sehun.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

M. I. Még csak egy kis respirumot kérünk. Csak halad, de nem marad. — F. D. Ügyes a szerzemény. Fogantja is lesz. — R. E. Az egyiket megcsináljuk. — Vigs.

A korábbiak jobbak lehettek. — P. M. Az első fajtaból mentől többet. — P. S. Nagyrészt lefoglaltuk a »Czu tumm!« naptárunk részére. — S. I. Kár, hogy legalább nem harmadmagával állított be. Mert jó ám. — B. Jó szándék, gyenge kivitel. — O. B. Jövőre, úgy reméljük, világosabb lesz ugy az ön előadása, mint a mi értelmünk. — H. szavai. Döczőgős. — K. T. Folytassa. — K. L. A »Eggtl.« írástudóinak hogyan legyen fogalmuk arról, hogy »testudo« lantot jelent, mikor a gazdájuk a kiabálást is szónoklat számba akarja vétetni. — F. M. Az elsőnek eredetijét kérjük, vagy legalább az omnibusznak a számát. A másikkal jelen számunkban foglalkozunk. — G. B. Gyenge dolgok. — Sz. Á. Jó firma. — Egyetemli. A forma jó, de kevés a magja.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.